

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIEŠI!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 146 (5840)
10.
DECEMBRIS,
SESTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

Zemestrīce Aizkaukāzā

7. decembrī pulksten 10.41 pēc Maskavas laika Armēnijas ziemeļu rajonos notika stipra zemestrīce. Pazemes grūdienu stiprums epicentrā pārsniedza 8 balles pēc 12 ballu skalas. Šī ir vissīprākā zemestrīce Kaukāzā pēdējo 80 gadu laikā.

Vairākos Armēnijas rajonos nodarīti lieli postījumi, ir cilvēku upuri un ievainotie. Sevišķi cietušas Ļepinakana un Kirovakanas, kā arī Spitakas, Stepanavanas, Amasijas un Gugarkas rajoni.

Pazemes grūdienu bija jūtami arī Erevānā un Tbilisi, kā arī vairākos Azerbaidžānas PSR, Dagestānas APSR un Čečenijas — Ingušijas APSR rajonos.

Lai likvidētu zemestrīces sekas, izveidota valdības komisija, ko vada PSRS Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks B. Ščerbina.

Lai Vissavienības mērogā koordinētu darbus zemestrīces seku likvidēšanā Armēnijas Padomju Sociālistiskajā Republikā un sniegtu palīdzību cietušajiem, izveidota PSKP CK Politbiroja komisija, ko vada PSKP CK Politbiroja loceklis, PSRS Ministru Padomes priekšsēdētājs N. Rižkovs.

Komisija no Maskavas ieradusies Erevānā un sākusi darbu.

TASS

Skolas internacionālās draudzības klubs «Danko» 8. decembrī plkst. 8.50 pa skolas radio-mezglu vērsās pie skolas pionieriem un komjauniešiem ar aicinājumu vākt ziedojumus, lai palīdzētu Armēnijas bērniem, kuri nonākuši nelaimē.

Mūsu skolas interklubam ir vēstule sakari ar Spitakas rajona Artagjuhas vidusskolu. Un Spitakas pilsēta cietusi visvairāk! Ar laikraksta palīdzību skolas interkluba aktivisti aicina skolēnu vecākus atbalstīt ierosmi — palīdzēt Armēnijas tautai grūtajā brīdī.

PREIĻU 1. VIDUSSKOLAS
IDK «DANKO» PADOME

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJAS,
RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES
IZPILDKOMITEJAS, LATVIJAS LKJS
RAJONA KOMITEJAS AICINĀJUMS
RAJONA KOMUNISTIEM, KOMJAUNIEŠIEM,
VISIEM IEDZIVOTĀJIEM

Sakarā ar traģiskajiem dabas katastrofas izraisītajiem notikumiem Armēnijas PSR ziemeļu rajonos aicinām komunistus, komjauniešus, darbaļaudis, visus rajonā dzīvojošos pilsoņus dot savu artavu palīdzības sniegšanā cietušajiem Armēnijas iedzīvotājiem.

Vārdos neizsakāma nelaime piemeklējusi šīs republikas tautu — bojā gājuši bērni, pieaugušie un sirmgalvi, tūkstošiem cilvēku ie-

vainoti un palikuši bez pajumtes. Sagrauti bērnudārzī, rūpniecības uzņēmumi un dzīvojamās mājas.

Visas rajona partijas un komjaunatnes organizācijas, visi iedzīvotāji iespēju robežās sniegsim palīdzību! It īpaši aicinām donorus nodot asinis, lai sniegtu palīdzību ievainotajiem. Pārskaitīsim naudas līdzekļus speciāli atvērtajā kontā Nr. 700, Armēnijā notikušajā zemestrīcē cietušajiem.

Mēs esam kopā ar jums, armēņu tauta!

Nelaime, kas piemeklējusi brālīgo Armēniju un tās tautu, dziļi sāp arī mūsu rajona darbaļaudim. Uzņēmumu, saimniecību un skolu kolektīvi pulcējas vienkopos, lai izteiktu savu līdzjūtību Armēnijas republikas iedzīvotājiem. Mūsu rajona darbaļaudis ir gatavi sniegt materiālu pabalstu zemestrīces smago seku likvidēšanā.

Vakar vienkopus pulcējās Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības sabiedrisko organizāciju pārstāvji, administrācija, Tautas frontes līderi. Visi bija vienisprātis, ka Armēnijas tautai jāpalīdz. Uzsākta ziedojumu vākšana. So kustību organizē administrācija, cehu, iecirkņu un nodaļu vadītāji, Tautas fronte.

Līvānu PMK kolektīva lēmums ir: no uzņēmuma materiālās stimulēšanas fonda Armēnijas kontā pārskaitīt 10 tūkstošus rubļu. Celtnieki apņēmušies

ziedot arī vienā darba dienā nopelnīto algu. Līvānu PMK devums Armēnijai sastādīs 14 tūkstošus rubļu.

Līvānu stikla fabrikas partijas un komjaunatnes organizācijas, arodkomiteja un Tautas frontes pārstāvji griežas ar aicinājumu pie visiem strādniekiem, inženiertehnikajiem darbiniekiem, lai morāli un materiāli atbalstītu armēņu tautu lielajās bēdās. Uzņēmuma strādnieki, inženiertehniskie darbinieki rakstīja iesniegumus, lai no viņu algas pārskaitītu līdzekļus dabas stihijā cietušajiem cilvēkiem.

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīvs kopā ar visas republikas nozares uzņēmumiem centralizētā veidā Armēnijas kontā pārskaita 20 tūkstošus rubļu. Vienlaikus cehu kolektīvi ir organizējuši ziedojumu vākšanu. Katrs cehs šos līdzekļus pārskaitīs atsevišķi.

A. ILJINA

Centrālās rajona slimnīcas administrācija aicina iedzīvotājus piedāvāt Preiļu un Līvānu slimnīcu uzņemšanas nodaļām jaunu un mazlietotu veļu un apģērbus nosūtīšanai uz Armēniju.

Laipnu, vienmēr atsaucīgu pircēji diendienā redz Preiļu patērētāju biedrības veikala Nr. 12 (centra gastronomā) pārdevēju Dzintru Prikuli (attēlā). Viņa jau vairāk nekā piecpadsmit gadus aiz letes. Veikalā

jūtas kā savās mājās, te viss ir pierasts un ikdienišķs.

Par trešā ceturkšņa darba rezultātiem Dzintra Prikule apbalvota ar Goda rakstu, viņai piešķirts nosaukums «Labākais pārdevējs».

J. SILICKA foto

Remonts — uz pieteikumu

Sākot ar 1989. gada janvāri un turpmāk Valmieras rajona ražošanas apvienības «Lauktehnika» Rūjienas speciālās remontdarbības izdarīs traktoru T-16M un T-25, siena presētāju K-453 un K-454, kā arī to mezglu un agregātu remontu saskaņā ar Latvijas PSR saimniecību un individuālo tehnikas īpašnieku iesniegtajiem iepriekšējiem pieteikumiem un bez tehnisko apmaiņas punktu starpniecības.

Rēķinu par remontu sastādīs atbilstoši faktiskajiem izdevumiem, iepriekš saskaņojot tos ar pasūtītāju. Transporta pakalpojumi jāapmaksā papildus, tādēļ pasūtītājs pats var izlemt — izmantot specializētās remontdarbības transportu vai atgādāt tehniku mājās ar savu transportu.

Pieteikumi Rūjienas specializētajām remontdarbībām jāizsūta ne vēlāk kā vienu mēnesi iepriekš, ņemot vērā, ka siena presētājus remontē februārī, martā, aprīlī un maijā, bet pārējā laikā nodarbojas ar traktoru remontu. Adrese: 228640, Rūjiena, Rīgas ielā 63, specializētās remontdarbības. Telefoni:

dispečers — 63876, meistars — 63536.

Pieteikumā jānorāda: pasūtītāja pilna adrese, norēķinu rēķins bankā un bankas kods;

pasūtītāja telefona numurs; kāds remonts jāveic; vēlamais pasūtījuma izpildes termiņš;

ar kādu transportu remontējamo tehniku nogādās remontdarbības un atpakaļ.

Ir iespēja izmantot izremontētos traktorus no specializēto remontdarbību apmaiņas fonda. Tādā gadījumā pasūtītājs norāda to pieteikumā, pārdod specializētajām remontdarbībām savu tehniku par faktisko vērtību un pērk jau izremontētu tehniku.

Bez tam 1990. gadā Rūjienas specializētās remontdarbības gatavojas pāriet uz iepriekšpiemēta remonta operatīvu izpildi uz vietām, kā arī uz traktoru T-16M un T-25 un siena presētāju K-453 un K-454 rezerves daļu piegādi republikas saimniecībām un individuālajiem tehnikas īpašniekiem.

R. GURGANS,
rajona apvienības «Lauktehnika» inženieris

Sonedēļ Līvānos nodeva ekspluatācijā tvaika ūdens staciju, kas ļaus pilnīgāk ar siltumu apgādāt Dubnas labā krasta dzīvojamā māju mikrorajonus un arī dzīvojamās mājas pilsētas centrā.

Pēc tvaika ūdens stacijas palaišanas rajona apvienoto katlu

un siltumtīklu direkcijas Līvānu iecirkņa inženieris tehnologs Vladimirs Nozdrins, iecirkņa priekšnieks Vladimirs Kivlenieks, elektro un gāzes metinātājs Anatolijs Daniļovs saņēma rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas Goda rakstus un naudas prēmijas.

ATTEĻA: viņi (ar ziediem) nofotografējās ar pārējiem iecirkņa vīriem, kā arī ar rajona un Līvānu pilsētas vadītājiem.

J. SILICKA foto

13. decembrī rajonā notiks kārtējā vienotā politdiena. Tās tēma: PSKP sociālisma politiskajā sistēmā, tās loma un vieta pārveides uzdevumu īstenošanā.

Līvānu stikla un kūdras fabrikas kolektīvos uzstāsies republikas Vietējās rūpniecības ministrs R. Misāns.

Nesēžam, rokas klēpī salikuši

Mūsu valdība daudz rūpējas par vecajiem cilvēkiem, kara un darba veterāniem un invalīdiem. Arī Preiļu pilsētas veterānu padome šim jautājumam veltī daudz uzmanības. Sogad padomes locekļi apciemojuši daudzus invalīdus, veterānus, karā kritušo un vēlāk mirušo kaujinieku atbaidīto, personālos pensionārus. Apciemojumu galvenais mērķis — uzzināt, kā cilvēki dzīvo, kas viņiem nepieciešams, kāda palīdzība vajadzīga.

Visi vecie ļaudis, kurus apciemoja padomes locekļi, mitinās labiekārtotos dzīvokļos un izmanto visas tiem pienākošas priekšrocības. Diemžēl daudzas atraitnes saņem mazas pensijas, kuras tām pienākas par ģimenes apgādnieka zaudēšanu. Viņām arī atteikta iespēja iegādāties produktus savu vīru — invalīdu vietā. Padome griežas sociālās nodrošināšanas nodaļā, tomēr pagaidām šo jautājumu vēl nevar atrisināt. Pilsētā ir arī vientuļi, slimi pensionāri, kuriem vajadzīga palīdzība. Lai kara un darba veterāniem būtu vieglāk risināt personīgos jautājumus, padome kopā ar kultūras nama darbiniekiem organizē tikšanās ar ārstiem, juristiem, sociālās nodrošināšanas darbiniekiem, dabas aizsardzības un brīvprātīgās aturības veicināšanas biedrību pārstāvjiem. Tomēr sarunu laikā noskaidrojās, ka veterānus vairāk uztrauc pilsētas, skolu, slimnīcas, apkārtējās vides aizsardzības (ekoloģijas) problēmas.

Padomes locekļi kopā ar sievietes padomes un sociālās nodrošināšanas nodaļas pārstāvjiem apciemoja arī veco ļaužu pansionātu «Salenieki». Apciemojums atstājis labu iespaidu. Telpas gan vecas, tomēr tīras un siltas. Apstāšanās visas istabas, aprunājāmies ar visiem pensionāriem. Sūdzību nebija, bija lūgumi. Prasīja papildus cukuru, lai biežāk varētu pamieloties ar saldu tēju, un grāmatas (savā bibliotēkā viņi izlasījuši jau visas grāmatas). Talonus cukura iegādei viņi jau saņēmuši, grāmatas piegādā mūsu rajona bibliotēka.

Kara un darba veterānu padome svēti tur godā to kareivju piemiņu, kuri gājuši bojā cīņā ar fašismu. Katru gadu padomes locekļi apmeklē tās svētās vietas, kur kādreiz norisinājušās cīņas ar hitleriešu okupantiem.

Veterānu tikšanās šādās vietās jau kļuvis par tradīciju.

Augustā šāda tikšanās notika Rudzētos. Tās dalībnieku vidū bija arī Preiļu pilsētas veterāni. Jau kuru reizi godināt kritušo karavīru piemiņu bija ieradies kara veterāns Leonards Bauze. Kādreizējais kaujinieks bija sastraukts. Šeit cīnījies viņa daļa, gājuši bojā viņa biedri, viņa komandieris. Uzdevums tika izpildīts, taču no izlūkgājiena atgriezās tikai viņš viens pats.

Saviļņojuma pilns klusuma brīdis brāļu kapos. Abās pusēs celtņam, kurš ved pie obeliska, miera stājā sastinguši veterāni — visi militārās parādes formās, ar neskaitāmiem ordeniem un medaļām pie krūtīm. Tie — Steku kaujas dalībnieki, 130. Latviešu stēlnieku korpusa kaujinieki. Līdzās veterāniem — jaunatne — komjaunieši, pionieri, skolēni. Nav apklususi sāpe mūsu sirdīs, kas gaisu glabā kritušo karavīru piemiņu.

Veterāniem, kuri palikuši dzīvi, šī piemiņa jānodod mantojumā jaunajām paaudzēm, mūsu bērniem un mazbērniem. Veterāni pabija arī partizānu kustības vietās pie Draudzības kurgāna. Svinīgā ceremonija, ar kuru atklāja tikšanos, neatstāja vienaldzīgu nevienu no klātesošajiem. Šeit līdzās veterāniem stāvēja karavīri internacionālisti. Arī viņi glabā sevī dzīvu piemiņu. Veterānu rindas ar gadiem kļūst retākas, bet viņu vietā lerindā stājas jauna paaudze, Afganistānas varoņu paaudze.

Viņiem nācās izturēt grūtu pārbaudījumu. Tā bija nepieciešamība pildīt internacionālo pienākumu. Arī Lielā Tēvijas kara ceļus izstaigājušie karavīri krita ne tikai cīņās par savu zemi. Padomju karavīru atbrīvotāju asinis slācījušas arī daudzu citu pasaulē valstu zemi.

Tuvojas Jaunais gads. Par godu kara un darba veterāniem tiek gatavots Jaungada vakars — koncerts, kurā piedalīsies folkloras ansamblis un pionieru nama ansamblis un kurš notiks 28. decembrī pulksten 15.00. Gribētos dzirdēt arī pašu veterānu novēlējumus.

Atpūtas vakaru gatavo kultūras nama darbinieki un veterānu kluba padome.

PREIĻU VETERĀNU KLUBA PADOME

Latvieši latvieša skatījumā

«Mijā Latvija! Izjūtu Jūsu sapņus, dzirdu Jūsu jūtas, lūdzu visas pasaules sargengēļiem palīdzēt Jums, dot Jums spēku un pasargāt Jūs no ļauna» — raksta Valdis Kupris, ievadot savu krāsu fotogrāfiju izstādē «Latvieši». Šī ekspozīcija tāpat kā iepriekšējā ceļo pa Latviju. Tā ir jau pabijusi Brīvdabas muzejā Rīgā, Cēsis, Aglonas internātskolā, Valkā. Patlaban tā ir apskatāma Preiļu poliklīnikā, 311. istabā ikdienas, izņemot sestdienas un svētdienas, no pulksten 11.00 līdz 14.00 un no pulksten 16.00 līdz 17.00.

Ja pirmos gadus Latvija Valdi Kupri iepazīna galvenokārt kā mākslinieku, tad tagad viņu pazīst arī kā redzamu humanīstu, kuram rūp savu tautasbrāļu liktenis. «Labestība ir dzimšanas moments. Mūža beigās es gribu būt iztukšots no mīlestības,» ar šo domu viņš Ņujorkā organizēja bezpeļņas palīdzības organizāciju «Latvian Renaissance Association, Inc.». Šī organizācija domāta visu vecumu latviešu pabalstīšanai. Gan Dzimtenē, gan citās zemēs. Taču visvairāk tā gādā par bērniem.

Valdis Kupris Rīgā ir bijis vairākkārt. Sovasar viņš ieradās vasaras saulgrīžu dienās — ar dāvanu saņēmējiem — ārzemēs dzīvojošo latviešu ziedojumiem bāra bērniem. Rotājietas, sporta apavi, konfektes un košienes. Un mirdzoši baloni ar uzrakstiem «Es tevi mīlu». Viņš saka,

ka ne jau mantas ir tas galvenais. Svarīgi, lai šiem bērniem būtu sagādāts prieks, lai viņi justu, ka par viņiem domā. Kad mākslinieks Aglonā bija viesojies pirmo reizi ziemā, bērni, dāvanu maisu ieraugot, neticīgi pārjautājuši: «Val tiešām tas mums no Amerikas?»

Devītās ciemošanās reizē Dzimtenē, atbildot uz laikraksta «Dzimtenes balss» korespondentes jautājumu: «Kādu jūs Latviju sastapat šogad?» Valdis Kupris teica:

«Pagājušajā vasarā — tas bija cits laiks. Kādi latvieši tagad ir? Jūt savu latvietību un savu spēku. Ir atmodusies pašapziņa. Un drosmē to teikt. Un gāzas ārā. Val tie ir stāsti vai enerģija. Tas ir moments, kad kaut kas var notikt. Tas ir veselīgi. Ja arī nekas nenotiek. Apā-tija un drūma dzīve — tas ir grūti.

Vēl es domāju: nekas nevar augt bez pamata. Bet pamats ir PATIESĪBA. Nekas nevar augt un veidoties, ja trūkst šīs patiesības. Gan cilvēku, gan valstu attiecībās. Jāsāk ar patiesību, tad var kaut ko būtēt tālāk. Un man liekas, tas ir sācies.»

Amerikā dzīvojošā latviešu izcelsmes mākslinieka Valda Kupra fotogrāfiju izstādē Preiļu poliklīnikā ir Latvijas Tautas frontes vietējās iniciatīvas grupas sadabūta. Un vēl. Ekspozīcijas telpā ir novietota urna ziedoju-

mu vākšanai Preiļu pils un parka atjaunošanai. Runāts tiek daudz, bet vispirms ir vajadzīgi darbi. Bija jau vajadzīgi vakar, vajadzīgi šodien un rīt.

V. ROMANOVSKIS

VALDA KUPRA SENTENCES (No iepriekšējās izstādes Aglonas internātskolā)

Es milu jūs, cilvēkus, ar jūsu pašu man iedoto mīlestību.

Ista laime nāk tikai tad, kad tu apstāj domāt par savu laimi.

Un tādēļ vajadzīgs draugs, lai piepildītu tavas idejas.

Visu ko tev nodarīs mīlestība, lai tu uzzinātu savas sirds noslēpumu, un šajā zināšanā kļūtu par daļu no dzīves veseluma.

Mīlestība ir dvēseles saule. Kur šī saule nesilda, tur dvēsele salst, un sirds pārakmeņojas.

Kad tev jāšķiras no tava drauga, tu neskumsti, jo to, ko tu viņā mīli visvairāk, tu redzi skaidrāk no tālienes, tāpat kā kalnā kāpējs saredz kalna virsotni skaidrāk no ielejas.

ATTELOS:

Valdis Kupris ar dēlu;

Marinas Kostņeckas apgleznotais portrets;

ekspozīciju aplūko iecirkņa terapeits J. Petrāns.

Par sadzīves pakalpojumu cenu noregulēšanu

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināts ar 1989. gada 1. janvāri uzsāks strādāt pilnīga saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos.

Pagaidu nolikums par Sadzīves pakalpojumu ministrijas uzņēmumu pāreju uz saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanos paredz jaunu kārtību pakalpojumu cenu veidošanā, proti, kombinātam ir tiesības pašam apstiprināt visu veidu pakalpojumu un darbu cenas.

Saskaņā ar norādīto cenu veidošanas metodoloģiju Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā pārskatīti visu veidu pakalpojumu, pirmām kārtām nerentablu pakalpojumu cenrāži.

Visnerentablākais pakalpojums ir šūto izstrādājumu izgatavošana pēc individuālajiem pasūtījumiem.

Pēc individuālajiem pasūtījumiem šūto izstrādājumu cenrādis pārskatīts pilnībā. Cenas tiek noteiktas nevis atkarībā no tā, kāda ir uzņēmuma kategorija (II kategorijas ateljē Preiļos un I kategorijas ateljē Līvānos), bet gan pamatojoties uz ateljē strādājošo šuvēju meistarību klasifikāciju.

Atkarībā no šūšanas meistarību kvalifikācijas līmeņa decembrī atestācijas komisija piešķirs

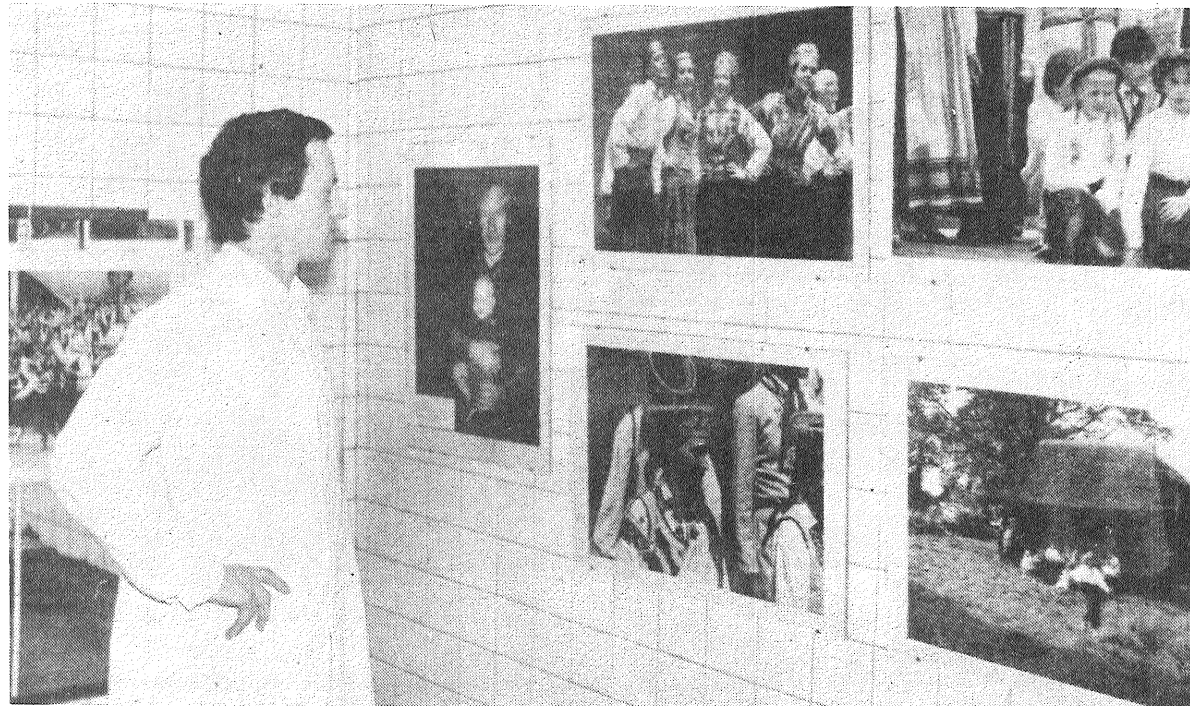
tiem attiecīgi I, II, III vai IV klasi. Turpmākajā darbā meistarām ir tiesības paaugstināt savu kvalifikāciju. Nosakot šūto izstrādājumu izgatavošanas cenas, vērā tiks ņemta meistarā klase, kombināta direktora apstiprinātā normas stunda, kā arī attiecīgā izstrādājuma izgatavošanai patērējamais normas laiks, ko noteikusi republikas Sadzīves pakalpojumu ministrija. Piemēram, par sievietes ziemas mēteļa pašūšanu saskaņā ar pašreiz spēkā esošo cenrādi I kategorijas ateljē vidēji jāmaksā 38,0 rbl., II kategorijas ateljē — 31,0 rbl. Pēc jaunizstrādātā cenrāža, kurš stāties spēkā ar 1989. gada 1. janvāri, par šī paša apģērba šūšanu pie IV klases meistarā būs jāmaksā 24,0 rbl., pie III klases meistarā — 31,0 rbl., pie II klases meistarā — 44 rbl., pie I klases meistarā — 66,0 rbl.

Pēc iepriekšējās atestācijas kombinātā var būt 1 — 3 I klases meistari.

Cenrādis izstrādāts ar nolūku pastiprināt cenu stimulējošo lomu šūšanas izstrādājumu izgatavošanas kvalitātes paaugstināšanai.

J. LEIBUKA,

sadzīves pakalpojumu kombināta cenu ekonomiste

J. SILICKA foto un fotoreprodukcijas

Rakstnieka mūža atspulgi

Atceres un pārdomas

Latvijas grāmatai — 400 gadu! Mūsu grāmatu apgādos pusgadsimtā (1931 — 1986) izdoti arī latgališu dzīves stāstnieka, ievērojamā kultūras darbinieka un rakstnieka Jāņa Niedres 13 romāni un daudzi viņa stāsti. Latviešu un krievu valodās izdotajā periodikā ir simtiem viņa publikāciju par literatūru, folkloru un etnogrāfiju, par sabiedriski politiskiem jautājumiem un vēsturi.

Vai novadnieki — Līvānu un Preiļu grāmatu draugi — varēs lasīt rakstnieka mūža pēdējo darbu — nepabeigto vēsturisko romānu «Viņi nāves nebaudījās»?

Man, līvānietim, gribētos, lai arī šo darbu saņemtu tauta.

Cilvēka mūža veikumu bija pieņemts mērit ar vienu okeiti — cik viņa domas iekļaujas «pareizas» ideoloģijas rāmjos. Rodas jautājums: vai dodami atjaunotni Zentaī Mauriņai, Andrievam Niedram, Edvardam Virzam, nu savukārt liegšim to J. Niedrem? Cik daudz jaunu patiesību un «patiesību», negaidītā, neordinārā ir atklājis biogrāfiju izpētē tagad — atklātuma laikā!

Nav daudz cilvēku, kas saviem jaunības ideāliem paliek uzticīgi visu mūžu — no sākotnes līdz atvadām.

J. Niedre tāds palika. Šo principiālitāti un virsību augsti vērtē arī daudzi Latvijas Rakstnieku savienībā.

Lasot nepabeigto romānu manuskriptā (tas atrodas Preses namā — republikā pazīstama kultūras darbinieka rakstāmgalda atvilktnē), varam, protams, oponent autoram par viņa viedokli, redzējumu un 1919. — 1921. gadu vēsturisko notikumu interpretāciju. (Bez subjektīva elementa mākslas nav.) Un tomēr neapstrīdama ir jaunā vēsturiskā romāna par notikumiem Latgalē (Līvānu miestā un Rēzeknē) kultūrvēsturiskā nozīme.

Izlasījis romānu, pievienojos secinājumam, ko savā grāmatā «Nepārtrauktība» par autoru vispārīnāti jau izteicis literatūras zinātnieks, filoloģijas zinātnieks doktors Bronislavs Tabūns: «Mēs bez grūtībām uztveram J. Niedres tēlojuma stingro dokumentalitāti, atturīgo un lakonisko, vietumis protokoliski sauso vēstījuma stilu. Bet vai šajā stingrā dokumentālajā romānā iztēles darbs bijis mazsvarīgs? Jāteic — gluži otrādi. Dokumentētā romānā kādas vēsturiskas personas dzīves stāstu, acīmredzot, nozīmē ievest šo personu mākslā pēc iespējas tuvu oriģinālam, vairātos no «klajiem piedomājumiem» (J. Niedre).

Romāna stilu un valodu neļauka rakstnieks noslīpēt nepāguva. Bet bagātās latgališu leksikas, sulīgā kolorīta dēļ, šķiet, lasītāji var piedot autoram viņam raksturīgo stila smagnējību.

Darbs uzrakstīts ar meistara, erudīta prozaiķa roku.

Romāna vēstījums apraujas 147. lapaspusē (mašīnrakstā). Viens no Līvānu jaunekļiem — Soltumu Pēteris — jau ievainots, kopā ar latviešu strēlniekiem no miesta pa Preiļu ceļu tiek aizvests uz Rēzekni; pēc iziešanas no slimnīcas gatavojas zemgribes un partizāna pienākumiem un brauc pie krētuliešiem...

Vēsturiskajā romānā, kur grodi pērpjas Līvānu puses ļaunliktēnāstāsti, ir epizodes, kas atklāj «Līvānu pulku» — Purvinsku lvguļa, Pētera un citu

tikšanos ar latviešu strēlniekiem un leģendārā dignāļieša Roberta Vaiņāna partizāniem. Jauniešiem uztic sargāt dārgu vietu miesta kapsētā. Viņus redzam vecā ugunsdzēsēju biedrības nama ballītēs, tikšanās reizēs ar sirsnīgajām, mīļotajām latgališu meitenēm, Līvānu Darba Jaunatnes Savienības vadītāja Indriksona istabā «revkomā». Lielajā (Rīgas) leļā... Ieskicēti romānā arī miesta kalējs Daģis un citi līvānieši 1919. gada vasarā un rudenī.

Atvadījies no savas meitenes Rēzeknē, jauneklis lolo cildenu mērķi: «Es būšu starp pašiem drosmīgākajiem krētuliešiem! Mans hektogrāfs bezdarbība nepaliks, uzsaukuma lapīņas izgatavošu arī apšaudes stundās. Pat ja iznāks sakerties ar pārspēku».

Ar šādu lepnumu un pašapziņu jaunais līvānietis devās cīņās ceļā par sociālismu Latvijā.

Laikmeta vētrās un virpuļos irauti, cilvēki, ja tie ir godīgi, vadās pēc vispārcilvēciskas morāles mūšsenajām vērtībām — taisnīguma, humānisma, personības cieņas... Viedokli mēdz būt dažādi. Salīdzināsim, piemēram, savā pārliecībā tik dažādas personības kā J. Niedri un Z. Mauriņu, un mums grūti lemt, kura dzīves pieredze un izvērtētaisnīgāka, precizāka.

Zentaī Mauriņai, šķiet, nebūtu pieņemama nelokamība, ar kādu Jānis Niedre aizstāvēja savu pārliecību un pasaules uzskatu, kas veidojies arī Latvijas Republikas cietumu kamerās. Niedrem neticību un pamatotu izbrīnu radīja Mauriņas naivitāte, viņas šaubas, ka tālaika cietumos par savu politisko pārliecību varētu būt ieslodzītas arī... latviešu sievietes. (Zenta Mauriņa, kā atminas Niedre, šim faktam neticējusi.)

Dzīve ir pārpārēm dialektiskām pretrunām un paradoksiem bagāta. Tādas pārdomas manī uzvirto, izlasot novadnieka pēdējo romānu.

...Jauneklis J. Niedre kā kolportieris nesa uz Latvijas lauku mājām grāmatas. Rīgas muzejiem viņš Latgalē vāca daudz latgališu tautas dailāmatnieku darinājumu, etnogrāfiskās bagātības, ko pētiņa arī pats un izvērtēja. Un, slimībām spītējot, rakstīja stāstus un romānus... Ne mums izlemt, kas no padarītā devis tautai svarīgāko. To izspriedīs laiks.

Daudz jaunu slāņu atsedz šis laiks. Tikai pēc 30 gadiem mēs visi, beidzot, uzzinām motīvus, kas mudinājuši Cēsu partijas komitejas sekretāru I. Pinski 1951. gadā nosūtīt uz «Cīņas» redakciju apmeļu vēstuli (korespondenci) par Viļa Lāča «ideoloģisko kļūdu» romānā «Uz jauno krastu». (Šī publikācija toreiz rakstniekam ar vārdu visā pasaulē varēja nest iznīcību, nāvi...) Līvānu rajona laikraksta «Uzvaras Ceļš» bijušais redaktors J. Lapsa, kas intervēja I. Pinski, diemžēl nav patēlcis lasītājiem, kā pēc 1951. gada b. Pinksis virzījās pa slidenajām karjeras kāpnītēm: LKP Līvāpjas apgabala komitejas sekretārs, Latvijas Republikāniskās arodbiedrību namomes priekšsēdētājs Rieā! (Skat. žurnāla «Karogs» 1988. gada 10. numuru.)

Cik nojausu, J. Niedre pēc kara daudz sevi ir pārvērtējis. Atminā viņš paliek kā lielas kultūras cilvēks — vienkāršs un harmoniski viengabalains.

Mūsu pēdējās tikšanās rītā Rakstnieku savienībā sirmals, bet garīgi možais rakstnieks sacīja: «Mani atkal grib likt slimnīcā. Neiešu tur pagatdām. Jāstrādā! Pie mūsu, Litfonda, dakteriem gan jāstaigā — uz procedūrām. Grūti tagad nākas — bez nūjiņas vairs neiet, bet uz leļām kļuvis tik slidens.»

Varbūt nojauta jau tajā rītā, ko pateica... Atvadoties viņa rokassplediens kā parasti bija stingrs, ciešs. Tāds tvēriens varēja būt mūsu tālajiem senčiem, kas tēvu zemē līduši līdumus, veidojuši druvas. Līdumā, ko sauca par rakstniecību, ir arī Jāņa Niedres nogabals. Liels nogabals.

Viņš bija sava laika pretrunu virpuļos nelokāma personība. Tāpat kā viņa grāmatu stiprākie tēli. Savu vēsturisko varoņu dzīves stāstus autors skrupulozi izpētīja un ir mums atstājis dokumentālā vēstījumā.

Daudziem varbūt liksiēs paradoksalī, bet uzdrošinās sacīt, ka dokumentos, kur Latvijas Tautas fronte iestājas par cilvēcisku taisnību, viņš liktu arī savu parakstu. Viņš bija atelists, bet vēl mūža nogalē ar cienu pieminēja savu skolotāju — Līvānu draudzes garīdznieku, folkloristu, latgališu lielo humānistu Pēteri Smelteru. Viņš bija savus principus aizstāvošs ideologs, un tomēr iestājas par tautai tuvo vēco latviešu ziņģu izdošanu grāmatā. (Un saņēma par to kārtējo brāzienu no «pareizajiem!»)

Sokrāts, ja nekļūdos, ir teicis, ka viņam dzīvība dārga, bet patiesība vēl dārgāka. Šādas raksturā noturīgas personības izraisa cieņu — cilvēki, sava izvēlēta ceļa gājēji, nevis —...vējraži.

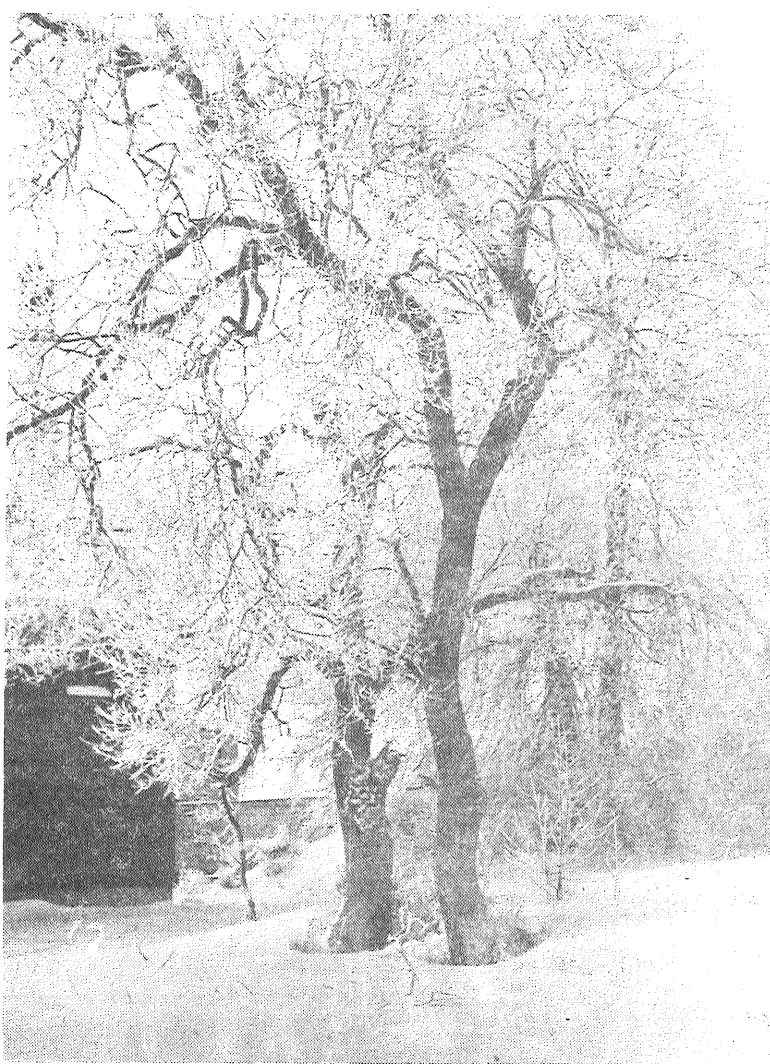
«Jālaužas uz Ļaudonu. Rēzeknē, Ļaudonu pieminēja Kretuļa sakarnieks. Tur uz velosipēda no Rīgas puses iebraukuši vēstnieši. Nevarētu būt, ka tagadit Ļaudonā viss pa tukšo». Sie, lūk, ir PEDEJIE trīs teikumi, ko savā PEDEJĀ vēsturiskajā romānā Jānis Niedre uzrakstīja dzīves...PEDEJĀ RĪTĀ.

No Vesetas ielīņas, kur dzivoja, viņš devies uz veikalu pēc rītišķa. Un uz slidenās ielas... (Varbūt ar tādu sirds kļēdzlienu dažus mēnešus vēlāk radio izskanēja kādas čaklas un godīgas Rīgas sētnieces vārdi, ka nevis apkārt Rīgai smilšu kalni, bet Rīgā pašā...ledus lauki, un smiltiņas daudzi nevižo uzkalst. Varbūt arī viņa zināja J. Niedres tvīnīteku un tālanta cīnītāju un draugu sāpi?)

Vai tā nav drāma, ka netikumam — slinkumam, kas kā rūsa saēdis daļu sabiedrības, par upuri kļuvis cilvēks, kurš tik daudz laba teicis un savā dallradē rakstījis par vienkāršā darba cilvēkiem. Viņu dzīvi Jānis Niedre ļoti labi pazina. Un viņu sāpi, cerības.

Kā lai neizskanētu pāri Latvijai jaunā laika prasība (100 000 cilvēki to atbalstīja 7. oktobrī Mežaparkā), lai visa mūsu sabiedrība ātrāk virzītos uz cilvēciskāku, godīgāku un tikumiskāku nākotni, kur cīenā nevis vārdos, bet darbos būtu celts humānisms, cilvēka pienākums un viņa sūtības pati būtiskākā vērtība — darba tikums.

Ar šo pārdomu arī noslēģšu sarunu par mūsu novada cilvēku, viņa nepabeigto romānu, kur tik daudz jūtu siltuma dāvāts Līvānu zēniem un vispārcilvēciskā. PĒTERIS VILCĀNS

Ziema.

J. SILICKA fotoetide

EVA MARTUZA

Latgale

I
Te melodiskāk tēvu mēle skan,
Te dzidrāka par ūdeņiem
aust diena.
Te dvēse skanēt mācījusies man
Kā vējakokle no ik pieskārtiena.
No torņu smallēm —
augšuptiekšanās,
No velvju ailēm —
dziesmas daudzvalsība,
No cepļu gallēm —
dzīļu tiekšanās,
No niedrēm kallām —
brīesmas noturība.

Ai tēvu novads, pāri novadiem
Zelts vārpojošs un cīemu loģu
kāvil
Kā monstraņa uz rokām
priesteriem
Uz saviem zilēm pakalniem
tu stāvi.

II
Ap saulesrietu torņos zvana,
Pār ūdeņiem pland zvanu varš,
Ir lielā maija ziedēšana
Un gaisos vasarsvētku gars.
Tu mana Terra Mariannal
Kāds maigums taviem pakalniem,
Lai stundā pēdīgajā manā
Mīers sirdī nolaižās no tiem.
Lai krēsla ienāk acis manās,
Kad Angelus no torņiem plūst,
Un visās vēltās ilgošanās
Par vaināgu pte krusta kļūst.

Novadnieku portreti

Pēteris Gleizdāns pēc amata ir Rēzeknes lietīšķās mākslas vidusskolas pasniedzējs. Bet daudzi viņu pazīst arī kā mākslinieku. Pētera Gleizdāna dažādu žanru darbi pārstāvējuši mākslas izstādes ne tikai Rēzeknē, bet arī Rīgā, Viļņā, Maskavā, pat Havannā.

Ilgu laiku Pēteris Gleizdāns gatavoja grāmatzīmes, bet pēdējos gados pievērsies novadnieku — kultūras darbinieku portretiem. Tādī tapuši dzejniekiem Andrim Vējānam, Pēterim Jurciņam, Antonam Kukoļam, gleznotājam Osvaldam Zvejsalnikam, teātra režisorai Mārai Zāliskalnai, kinorežisoram Jānim Streičam un citiem. Pēterim Gleizdānam piemīt laba humora izjūta, un nereti viņam portreta vietā iznāk draudzīgs saržs.

Pēdējais Pētera Gleizdāna mākslas darbs — pieminēklā «Latgales Māra» atjaunošanai Rēzeknē vēltītais plakāts, par šo tēmu viņš gatavo arī atklātni.

ATELĀ: bijušā preliēša kinorežisora Jāņa Streiča portrets, kas būtībā ir saržs.

J. AIZKALNS

VOLDEMĀRS ROMANOVSKIS

Kurluma vajadzība?

Būt kurlam
reizēm ir lietderīgi,
lai nedzirdētu

Sausmīnošās tenkas.
Būt kurlam
reizēm ir nepieciešams,
lai nedzirdētu
«Vai vērts tā mocīties?»
nēvājošo prasījumu.

Būt kurlam
reizēm ir vajadzīgs.
Vien tad var strādāt.
Un dzīvot arī var?

NORMUNDS DIMANTS

Ne visi sapni zvaigznēs pārvērtīsties —
Tie daudzi saguļš zemē pelēkā.

Bet zvaigznēs degs ne tie, kas zaudēt bīstes,
Arī ne tie, kas brēks, ka brūces sāp.

Vien paliks tie, kas naktī nenīevās
un nepels dienu,

Kas negrims skumjās, nekļiegs sajūsmā,
Bet katru brīdi, sekundi ikvienu
Ar sevi turēs zemī līdzsvarā.

Cilvēks un likums

Izvēlējušies laukus

Viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem, kas jāievēro, pildot Pārtikas programmu, — izveidot kolhozos un sovhozos stabilus darba kolektīvus un sniegt tiem palīdzību, organizēti piesaistot kadros, pirmām kārtām jaunatni. Tas uzsverts arī šī gada 5. augustā pieņemtajā PSRS Ministru Padomes lēmumā «Par papildus atvieglojumiem, pārceļoties uz laukiem, un pasākumiem, kā tālāk pilnveidot prakti jauniešu sabiedriskajā pieaicināšanā lauksaimniecības darbos».

Dokumentā paredzētajiem pasākumiem jāsekmē kadru piesaistīšana un nostiprināšana saimniecībās. Jaunieši, kuri norīkoti darbā lauksaimniecībā sabiedriskā aicinājuma kārtā, drīkst izmantot PSRS valdības jau agrāk noteiktās priekšrocības sakarā ar pārcelšanos uz citu dzīves vietu. Sovhoziem un citiem valsts lauksaimnieciskajiem uzņēmumiem un organizācijām atļauts piešķirt šādas privilēģijas arī tautas izglītības speciālistiem, kultūras, veselības aizsardzības, sadzīves pakalpojumu dienesta, fiziskās kultūras un sporta darbiniekiem, kuri norīkoti darbā laukos pēc saimniecību pieprasījuma un sabiedriskā aicinājuma kārtā.

Nolemts, ka uz sovhozu un citu valsts lauksaimniecisko uzņēmumu rēķina speciālistiem pieņemas virkne priekšrocību un kompensāciju. Tai skaitā jāizmaksā dienas nauda par ceļā pavadīto laiku tādos apmēros, kā to paredz likums par dienesta komandējumiem. Paredzēts izmaksāt arī darba algu (vadoties pēc tarifa likmes (algas) jaunajā darba vietā) par tām dienām, kas pagājušas, pošoties ceļā un iekārtojoties jaunajā dzīves vietā

(bet ne vairāk kā par 6 dienām), kā arī par laiku, kas pavadīts ceļā.

Iebraucējiem saglabājas darba stāžs, kas nepieciešams, lai saņemtu procentuālās piemaksas pie darba algas, ja bez pārtraukumiem strādāts vienā un tai pašā saimniecībā. Viņi drīkst izmantot arī citus atvieglojumus, kas saistīti ar stāžu, ja vien jaunajā darba vietā tie ir spēkā. Pirmajā darba gadā atbraucējiem piešķir atvaļinājumu neatkarīgi no tā, cik ilgi pēc pārcelšanās uz šejieni viņi jau nostrādājuši jaunajā darba vietā.

Atsevišķas privilēģijas un kompensācijas skar tos darbiniekus, kuri stājušies darbā pirmoreiz, kā arī tos, kuri norīkoti uz jauno darbvietu, lai pārkvalificētos vai arī lai celtu kvalifikāciju, pārtraucot darbu ražošanā.

Lēmumā ietverta arī rekomendācija kolhoziem: cilvēkiem, kuri ieradusies pie viņiem strādāt, jāpiešķir tādi paši atvieglojumi, kādi pieņemas sovhozu un citu lauksaimniecisko uzņēmumu darbiniekiem.

Var gadīties, ka saimniecība atsakās pieņemt iebraucējus tādēļ, ka nav nepieciešamo ražošanas vai dzīvokļu un sadzīves apstākļu. Nav izslēgti arī tādi gadījumi, kad darbinieki lauzīs līgumu tādēļ, ka administrācija nebūs izpildījusi pieņemtās saistības. Šādā situācijā saimniecībai noteikti jāatmaksā izdevumi, kas saistīti ar pārcelšanos un īpašuma pārvešanu vai nu uz iepriekšējo vai citu dzīves vietu, kā arī jāizmaksā dienas nauda par ceļā pavadīto laiku.

T. HOMCIKS,
jurists (TASS)

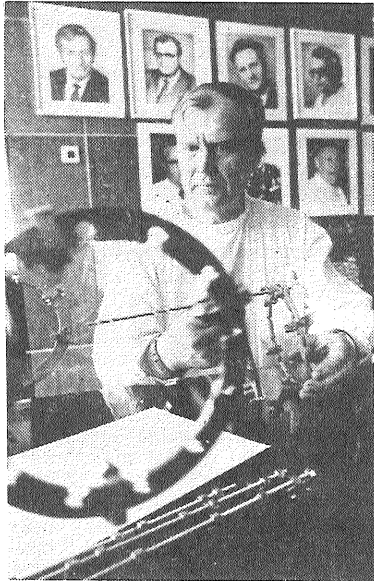
Vissavienības
seminārskola

Uz Latvijas Traumatoloģijas un ortopēdijas zinātniskās pētniecības institūta bāzes šogad tika noorganizēta Vissavienības seminārskola, kuras nodarbības Rīgā notiks divreiz gadā. Nesen beidzās pirmais seminārs, kurā piedalījās ārsti no dažādām mūsu zemes pilsētām, kā arī kāds ķirurgs no Itālijas. Par izpētes objektu kļuva akadēmiķa V. Kalnbērza radītais aparāts, kura izmantošana slimniekiem pēc operācijas ļauj saglabāt spēju kustēties.

Semināra laikā tiek lasītas lekcijas un demonstrētas videofilmās uzņemtas operācijas, organizēta iepazīšanās ar klīnikas darbu un tiek dota iespēja tieši piedalīties operācijās.

ATTEĻĀ pa labi: V. Kalnbērzs demonstrē savu aparātu.

ATTEĻĀ apakšā: operē itāliešu ārsts Maurício Pjazo un Juris Matisons.

U. PĀZES foto (LATINFORM)

Mums raksta

Runā vienu,
bet dara...?

Līvānieši daudz diskutē par pārbūvi, ekoloģiju, dabas saglabāšanu. Saprot visu ļoti pareizi un pareizi arī runā. Bet kā rīkojas?

Pagājušajā mēnesī Daugavpils oļu distance veica dzelzceļa pārbūvniecības remontu, tādēļ vairākas dienas tā pēcpusdienās 2 — 3 stundas bija slēgta. Apvedceļa, kā zināms, Līvānos nav. Vienīgā iespēja — braukt pa Mežancānu ceļu caur Pēterniekiem. Bet tas ir savus desmit kilometrus liels likums.

Līvānieši, protams, kājām uz darbu negāja. Brauca tieši pa Fabrikas ielu, tālāk pa taciņām sasniedza Dubnas krastu un tad — pa dzelzceļa tilta apakšu. Pats par sevi saprotams, darīja to bez pilsētas izpildkomitejas atļaujas.

Braukāja tā visu nedēļu, samaldami krasta sniegu netīrā putrā. Upē pat ūdens kļuva melnāks. Turp un atpakaļ virzījās gan individuālas, gan dienesta vieglās automašīnas, pat traktori un pašizkrāvēji. Bet reisa autobusi un tāsatsiksmes transports brauca to lielo likumu pa Mežancānu ceļu.

Līvānieši paši nu ir izpostījuši savas Dubnas krastu. Vasarās te taču bija īsta pludmale, te pilsētnieki peldējās un apūtās. Frotams, tagad visu pārklājis sniegs. Bet kas būs pavasarī, kad Dubna pārplūdis? Ne vairs mūsu mazbērniem pa ierasto ceļu uz skolu tikt. Ne māmiņām bērnu ratiņus pārstumt.

Ja iesim no dzelzceļa pārbūvniecības līdz dzelzceļa tiltam, tad ieraudzīsim sliežu abās malās rūpīgi apstrādātus zemes gabaliņus ar vasaras mājiņām un nogāzi, kura apaugusi ar nezālēm un pārvērsta par izgāztuvi.

Sākot no Līvānu parka arī tālāk viss mežs pārvērties par izgāztuvi. Acīmredzot, visvairāk tie tā vainojami rūpniecības uzņēmumi. Piemēram, aiz eksperimentālās bloķimiskās rūpnīcas visa mežmala piemēta ar lūžņiem. Pat mežs šķiet nodzeltējis.

Pilsētas izpildkomiteja uz savā trūcīgā budžeta rēķina laukumos stāda puķes, bet piecstāvu dzīvojamie nami pa to laiku leaug nezālēs: līvānieši ir par slinkiem, lai iestādītu zem saviem loņem puķes.

Cik pēc tā visa valrs ir vērtas sarunas par mīlestību uz dabu?

T. ZVIDRINA,
Līvānos

Redaktora v. L. ZENKEVICĀ

Izsakām dziļu līdzjutību kombināta darba veterāna STANISLAVA VERZES ģimenei un tuviniekiem sakarā ar viņa nāvi. Sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija, partijas birojs, arodkomiteja un darba kolektīvs

Nāks pavasars un ziedēs jauni ziedi,
Tik tu nekād valrs nebūsi ar mums.

(B. Saulītis)

Kad ziemas vējputenī kapu priedēs šalc atvadu dziesmu, esam kopā ar piederīgajiem. JĀNI VILCĀNU pāragri guldot smiltāja.

Rozupes astongadīgās skolas skolotāji un bijušie klases biedri

Kam, laimite, skopa bijī,
Mūza daļu vēlēdama,
Kam tu manu bāleliņu
Zemes mātei atvēlēji.

(T. dz.)

Sērojam kopā ar Zanīti, BRĀLI smiltāja izvadot.

Rozupes astongadīgās skolas 2. klases skolēni un audzinātāja

TV VIĻNA

10. decembris, 9.00 — Zīnas, 9.15 — Leningradas mākslas meistarū koncerts, 10.15 — Sverdlovskas dokumentālo filmu festivāla godalgotās filmas, Dokumentālā filma «Meināis kvadrāts», 11.15 — Kaisadoras pionieru nama folkloras ansambļa koncerts, 11.40 — Multiplikācijas filma «Runcis zābakos», 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.), 12.30 — No kultūras vēstures. Renesanse, 13.05 — Odesas dramatiskā teātra izrāde, V. Rozovs, «Pie jūras», 15.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un laudis, 16.00 — Kurses kultūras nama bērnu dramatiskās studijas uzvedums, «Sivēntis Ikars», 16.45 — Multiplikācijas filma, 16.55 — J. Brāms. Klavierkvartets.

17.55 — Mākslinieki smaida... 18.00 — Estrādes orbitā, 19.00 — Kino pasaulē, 19.55 — Reklāma, 20.00 — «Panorāma», Dienas zīnas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks, 21.40 — Mākslas filma «No mīlotājiem nesķirieties», 22.55 — Zīnas, 23.05 —

Mākslas filmas «Astonkājis-2» 4. sērija.

11. decembris, 9.00 — Zīnas, 9.15 — Muzikāli publicistiska programma «Svētdienas rītā», 11.15 — «Valoda un valsts», Atbildam televīzijas foruma skatītājiem, 11.55 — Koncertfilma, 12.05 — Koncerts, 12.30 — Dokumentālā filma, 12.55 — «Svētdienas mūzika», Skandāri akordeonā, 13.55 — Filma bērniem, Mākslas filma «Stikla kreļļi», 15.05 — Nedēļas panorāma (polu val.), 15.35 — «Lietuvas vēsture», Vītauts — politikis un cilvēks, 16.15 — Jaunatnes ekrāns, 17.05 — Fotografācija, 17.25 — «Kultūras hronika», Skriaudžu cilvēki un dziesmas.

18.25 — Komponista V. Budriaviča skandāri, 19.05 — Reklāma, 19.10 — Vernisāža, Rietumeiropas izstrādājumi no sudraba, 19.20 — Reklāma, 19.25 — Pa operēšu lapusēm, 20.00 — «Panorāma», Dienas zīnas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks», 21.40 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Mūs, zemes rētas», 22.55 — Zīnas, 23.05 — Mūzika un dzeja.

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN ESKURSIJU BIROJS

piedāvā organizācijām, iestādēm, kolhoziem un sovhoziem, studentiem un skolēniem šādas ceļazīmes:

ceļojumiem ar lidmašīnu:

Taškenta — Samarkanda — Buhāra (ar tūristu vilcienu) — no 15. līdz 20. janvārim, no 26. līdz 31. janvārim, no 26. februāra līdz 3. martam, no 8. līdz 13. aprīlim, no 20. līdz 25. aprīlim (ceļazīmes cena 8 460 rbļ.);

Kišiņeva (Odesa) — no 23. līdz 27. janvārim, no 27. februāra līdz 3. martam, no 24. līdz 28. aprīlim (cena 5 820 rbļ.);

Soči — no 23. līdz 28. janvārim, no 28. februāra līdz 5. martam, no 4. līdz 9. februārim, no 17. līdz 22. martam, no 22. līdz 27. martam;

Jalta (Sevastopole) — no 21. līdz 26. februārim (cena 5 580 rbļ.);

Odesa — no 13. līdz 17. februārim, no 13. līdz 17. martam (cena 5 490 rbļ.);

Sevastopole — no 6. līdz 10. februārim, no 6. līdz 10. martam, no 17. līdz 21. aprīlim (cena 5 880 rbļ.);

Ašhabada — no 11. līdz 16. februārim (cena 6 840 rbļ.);

Gagra (Soči, Suhumi, Novija Afona, Ricas ezers) — no 24. līdz 28. februārim, no 21. līdz 25. aprīlim;

Eipatorija (Sevastopole, Alupka) — no 22. līdz 26. martam, no 26. līdz 30. aprīlim (cena 5 550 rbļ.);

Frunze — Isikula ezers — no 12. līdz 16. martam, no 16. līdz 20. aprīlim (cena 7 500 rbļ.);

Sevans (Erevāna, Cahkadzora) — no 4. līdz 9. martam (cena 6 540 rbļ.);

Almaata (Medeo) — no 8. līdz 12. martam (cena 7 290 rbļ.);

Pjatigorska (Kislovodska, Železnovodska, Esentuki) — no 6. līdz 10. martam (cena 5 790 rbļ.);

Feodosija (Kerča) — no 17. līdz 21. aprīlim (cena 5 850 rbļ.);

Perma (Kunguras ledus ala, Hohlovka — arhitektūras rezervāts, ceļojums pa Kamas upi) — no 19. līdz 23. aprīlim (cena 5 220 rbļ.);

Dušanbe — no 18. līdz 22. aprīlim (cena 7 080 rbļ.);

Aparana (uzturēšanās Erevānā, Garņi, Gehardā, pie Sevana ezera) — no 22. līdz 26. aprīlim (cena 4 500 rbļ.), (20 cilvēkiem);

Gori (Tbilisi, Mcheta, Boržomi, Uplisiche) — jebkurā laikā.

Pieņem pieteikumus uz vienas dienas maršrutiem: Rīga, Sigulda, Rundāle, Polocka, Sauļi, Panevėža, Kauņa, Viļņa, Traķi, kā arī uz tūristu bāzi «Ezernieki», kur būs iespējas nodarboties ar sportu un nostiprināt veselību (pārgājieni uz slēpēm, bļitkošana).

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, pasta indekss — 228400, 5. augusta ielā 25, tālrunis (ceļojumiem ar lidmašīnu un autobusu) — 26206, (ceļojumiem ar vilcienu) — 26503.

PREIĻU RAJONA DZIVOKĻU UN
KOMUNĀLĀS SAIMNIECĪBAS RAZOŠANAS
APVIENĪBA

aicina darbā

autoceltna vadītājus (jāstrādā ar celtniem, kuru celtnespēja — 10 un 16 tonnas, alga — 250 — 280 rbļ.);

autogreidera vadītāju (gabaldarba samaksa),
Uzziņas par tālruni 22401 vai 23356.

Skar sirdi aiziešanas žēlums,
Un takās skumju sniegt sasniedz,
Un tēva mīlas stiprais kvēlums
Kā cēla zvaigzne dzīvē paliek.

(J. Rūsiņš)

Izsakām līdzjutību Iigai Putnai, pavadot TEVU smiltāja.

Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

„LENINA
KAROGS»

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльскогo районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996,

atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par

sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Vaikas ielā 1. nos, iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 14 205 eks., (latv. val. 10 082 eks., krievu val. 4 123 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 1778.